

Hún gildir um umsóknir um hæli sem lagðar eru fram frá og með fyrsta degi sjötta mánaðar eftir gildistöku hennar og frá og með þeim degi gildir hún um allar beiðnir um að umsækjandi verði tekinn í umsjá eða um endurvildistöku umsækjenda um hæli, óháð því hvenær umsóknin var lögð fram. Tekin skal ákvörðun um hvaða aðildarríki beri ábyrgð á meðferð umsóknar um hæli, sem lögð er fram fyrir þann dag, í samræmi við viðmiðanir Dyflinnarsamningsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar í samræmi við stofnsáttmála Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 18. febrúar 2003.

Fyrir hönd ráðsins,

N. CHRISTODOULAKIS
forseti.

It shall apply to asylum applications lodged as from the first day of the sixth month following its entry into force and, from that date, it will apply to any request to take charge of or take back asylum seekers, irrespective of the date on which the application was made. The Member State responsible for the examination of an asylum application submitted before that date shall be determined in accordance with the criteria set out in the Dublin Convention.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in the Member States in conformity with the Treaty establishing the European Community.

Done at Brussels, 18 February 2003.

For the Council

N. CHRISTODOULAKIS
The President

AUGLÝSING

um gerð sem felur í sér breytingu á samningi sem ráð Evrópusambandsins og Ísland og Noregur gerðu með sér um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna.

Hinn 6. maí 2003 var ráði Evrópusambandsins tilkynnt um samþykki Íslands á ákvörðun ráðsins nr. 2003/170/DIM frá 27. febrúar 2003, um samnýtingu tengifulltrúa sem sendir eru til starfa erlendis af stofnunum sem framfylgja lögum í aðildarríkjunum, sem felur í sér breytingu á samningi sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og konungsríkið Noregur gerðu með sér 18. maí 1999 um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 21 og 49/2000 þar sem samningurinn er birtur. Breytingin öðlaðist gildi að því er Ísland varðar 6. maí 2003.

Ákvörðunin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 30. maí 2003.

Halldór Ásgrímsson.

Gunnar Snorri Gunnarsson.

Fylgiskjal.

ÁKVÖRDUN RÁÐSINS 2003/170/DIM
frá 27. febrúar 2003
um samnýtingu tengifulltrúa sem sendir eru
til starfa erlendis af stofnunum sem fram-
fylgja lögum í aðildarríkjunum.

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR, með hliðsjón af sáttmálanum um Evrópusambandið, einkum a-, b- og c-liðum 1. mgr. og c-lið 2. mgr. 30. gr. og c-lið 2. mgr. 34. gr.

með hliðsjón af frumkvæði konungsríkisins Danmerkur¹,
 með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins²,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á fundi sínum 3. desember 1998 samþykkti ráð dóms- og innanríkismálaráðherra aðgerðaráætlun ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um það hvernig best væri að framkvæma ákvæði Amsterdam-sáttmálans um að koma á svæði frelsis, öryggis og réttlætis³, en 48. liður hans kveður á um að innan fimm ára frá gildistöku sáttmálans skuli gripið til aðgerða til að hvetja til samstarfs og sameiginlegra framtaksverkefna í tengslum við þjálfun, skipti á tengifulltrúum, sendingu manna til starfa erlendis, notkun búnaðar og tæknirannsóknir.
- 2) Á fundi sínum í Vín 11. og 12. desember 1998 staðfesti leiðtogaráðið, í niðurstöðu sinni nr. 83, aðgerðaráætlun ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um það hvernig best væri að framkvæma ákvæði Amsterdam-sáttmálans um að koma á svæði frelsis, öryggis og réttlætis, og fór, í niðurstöðu sinni nr. 89, fram á eflingu aðgerða gegn skipulagðri afbrotastarfsemi í ljósi nýrra möguleika sem gefast með sáttmálanum.
- 3) Á fundi sínum í Tampere 15. og 16. október 1999 hvatti leiðtogaráðið ráðið og framkvæmdastjórnina, í nánú samstarfi við Evrópuþingið, til að stuðla að því að Amsterdam-sáttmálanum verði komið að fullu og þegar í stað til framkvæmda á grundvelli aðgerðaráætlunar, sem samþykkt var 3. desember 1998 af ráði innanríkismálaráðherra

COUNCIL DECISION 2003/170/JHA
of 27 February 2003
on the common use of liaison officers posted
abroad by the law enforcement agencies of
the Member States

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION, Having regard to the Treaty on European Union, and in particular Article 30(1)(a), (b) and (c), Article 30(2)(c) and Article 34(2)(c) thereof,

Having regard to the initiative of the Kingdom of Denmark¹,

Having regard to the opinion of the European Parliament²,

Whereas:

- (1) At its meeting of 3 December 1998 the Council of Justice and Home Affairs Ministers adopted the Action Plan of the Council and the Commission on how best to implement the provisions of the Treaty of Amsterdam on an area of freedom, security and justice³, measure 48 of which states that, within five years of the Treaty's entering into force, action should be taken to promote cooperation and joint initiatives in training, the exchange of liaison officers, secondment, the use of equipment and forensic research.
- (2) At its meeting in Vienna on 11 and 12 December 1998 the European Council endorsed, in its conclusion 83, the Council and Commission Action Plan on how best to implement the provisions of the Treaty of Amsterdam on an area of freedom, security and justice, and in its conclusion 89 it called for a strengthening of action against organised crime in the light of the new possibilities opened up by the Treaty.
- (3) At its meeting in Tampere on 15 and 16 October 1999 the European Council invited the Council and the Commission, in close cooperation with the European Parliament, to promote the full and immediate implementation of the Treaty of Amsterdam, on the basis of the Action Plan adopted on 3 December 1998 by the Council of Home

¹ Stjótið. EB C 176, 24.7.2002, bls. 8.

² Álit Evrópuþingsins frá 20. nóvember 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórtartíðindum EB).

³ Stjótið. EB C 19, 23.1.1999, bls. 1.

¹ OJ C 176, 24.7.2002, p. 8.

² Opinion of the European Parliament of 20 November 2002 (not yet published in the Official Journal).

³ OJ C 19, 23.1.1999, p. 1.

og staðfest á fundi leiðtogaráðsins í Vín 11. og 12. desember 1998, sem og pólitískum viðmiðunarreglum og raunverulegum markmiðum sem fela í sér aukna lögreglusamvinnu um að berjast gegn afbrotum sem ná yfir landamæri og samþykkt voru í Tampere.

- 4) Á fundi sínum í Helsinki 10. og 11. desember 1999 hvatti leiðtogaráðið Evrópusambandið til að efla aðgerðir sínar á alþjóðavettvangi með því að gera átak í samvinnu við þriðju lönd um að draga úr eftirspurn og framboði eiturlyfja sem og í dóms- og innanríkismálum. Leiðtogaráðið vakti einnig athygli á því að þörf yrði á sameiginlegu átaki allra viðkomandi yfirvalda, þar sem einkum Evrópulögreglan (Europol) gegndi mikilvægu hlutverki.
- 5) Á fundi sínum í Laeken 14. og 15. desember 2001 staðfesti leiðtogaráðið, í niðurstöðu sinni nr. 37, viðmiðunarreglurnar og markmiðin sem skilgreind voru í Tampere og vakti einnig athygli á því að þörf væri á nýju frumkvæði og viðmiðunarreglum til að bæta upp tafir á sumum sviðum.
- 6) Hinn 14. október 1996 samþykkti ráðið sameiginlegar aðgerðir 96/602/DIM þar sem kveðið er á um sameiginlegan ramma um framtaksverkefni aðildarríkja varðandi tengifulltrúa⁴.
- 7) Í ljósi fenginnar reynslu af sameiginlegu aðgerðunum og í ljósi ákvæða Amsterdam-sáttmálans um að berjast gegn afbrotum, sem ná yfir landamæri, er þörf á að efla og þróa samstarf milli aðildarríkjanna um verkefni sem tengifulltrúum er úthlutað og sendingu tengifulltrúa til þriðju landa og alþjóðastofnana.
- 8) Evrópulögreglan mun koma á samstarfi við þriðju lönd og alþjóðastofnanir og viðhalda þeim að því leyti sem við á til að unnt sé að framkvæma þau verkefni sem skilgreind eru í samningnum um stofnun Evrópulögreglunnar (Europol-samningnum)⁵.
- 9) Evrópulögreglan hefur komið á og viðhaldið samstarfi við fjölmörg þriðju lönd og alþjóðastofnanir og mun halda því áfram.
- 10) Veita þarf Evrópulögreglunni nauðsynlegan stuðning og úrræði til að hún geti starfað

Affairs Ministers and endorsed at the meeting of the European Council in Vienna on 11 and 12 December 1998 and of the political guidelines and concrete objectives involving a deepening of police cooperation for the purpose of combating cross-border crime which were agreed in Tampere.

- (4) At its meeting in Helsinki on 10 and 11 December 1999, the European Council urged the European Union to intensify its efforts at the international level by stepping up cooperation with third countries in reducing the demand for and supply of drugs, and on justice and home affairs. The European Council also noted that there would be a need for combined efforts by all the relevant authorities, with a particular role for Europol.
- (5) At its meeting in Laeken on 14 and 15 December 2001 the European Council confirmed, in its conclusion 37, the guidelines and objectives defined at Tampere and also noted that there was a need for new impetus and guidelines to make good delays in some areas.
- (6) On 14 October 1996 the Council adopted Joint Action 96/602/JHA providing for a common framework for the initiatives of the Member States concerning liaison officers⁴.
- (7) In the light of experience in applying the Joint Action and in the light of the provisions of the Treaty of Amsterdam on combating cross-border crime, cooperation amongst Member States on the tasks assigned to, and the posting of liaison officers to third countries and international organisations needs to be strengthened and developed.
- (8) Insofar as is relevant for performing the tasks defined in the Europol Convention⁵, Europol will establish and maintain cooperative relations with third countries and international organisations.
- (9) Europol has established and will continue to establish and maintain cooperative relations with a wide range of third countries and international organisations.
- (10) Europol needs to be given the necessary support and means to function effectively

⁴ Stjtið. EB L 268, 19.10.1996, bls. 2.

⁵ Stjtið. EB C 316, 27.11.1995, bls. 2.

⁴ OJ L 268, 19.10.1996, p. 2.

⁵ OJ C 316, 27.11.1995, p. 2.

skilvirkt og verið miðdepill evrópskrar lög-reglusamvinnu. Leiðtogaráðið hefur lagt áherslu á að Evrópulögreglan gegni meginhlutverki í samstarfi yfirvalda aðildarríkjanna við rannsókn á afbrotum sem ná yfir landamæri með því að styðja við forvarnir gegn, greiningu og rannsóknir á afbrotum á vettvangi sambandsins.

- 11) Veita þarf Evrópulögreglunni tækifæri til að nýta, að einhverju marki, tengifulltrúa aðildarríkjanna í þriðju löndum til að efla stuðningshlutverk Evrópulögreglunnar við innlend lögregluþyrifvöld.
- 12) Aðildarríkin viðurkenna að þegar er fyrir hendi víðtækt samstarf milli tengifulltrúa sem aðildarríkin hafa sent til starfa í þriðju löndum og hjá alþjóðastofnunum með hliðsjón af innlendum þörfum sínum. Þó er þörf á að efla sumar hliðar samstarfsins milli þessara tengifulltrúa til að nýta sem best hjargir aðildarríkjanna.
- 13) Efla þarf samstarf aðildarríkjanna á þessu sviði til að auðvelda upplýsingaskipti sem miða að því að berjast gegn alvarlegum afbrotum sem ná yfir landamæri.
- 14) Aðildarríki leggja sérstaka áherslu á samstarf við að berjast gegn afbrotum sem ná yfir landamæri því að þau eru þeirrar skoðunar að efling samstarfs um upplýsingaskipti muni auka getu innlendra yfirvalda til að berjast á skilvirkan hátt gegn afbrotum. Aðildarríkin álíta að Evrópulögreglan eigi að gegna meginhlutverki við þetta.
- 15) Markmið þessarar ákvæðunar er að setja reglur um málefni sem tengjast baráttunni gegn alvarlegum afbrotum sem ná yfir landamæri.
- 16) Ákvæði samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins frá 14. júní 1985 milli ríkisstjórnna Benelúx-efnahagssambandsins, sambandslýðveldisins Þýskalands og Lýðveldisins Frakklands um afnám í áföngum á eftirliti á sameiginlegum landamærum⁶ (hér á eftir nefndur „samningurinn um framkvæmd Schengen-samkomulagsins“) sem tengjast samnýtingu tengifulltrúa skulu þróuð frekar með það fyrir augum að efla samstarf aðildarríkjanna í baráttunni gegn afbrotum sem ná yfir landamæri.

as the focal point of European police cooperation. The European Council has stressed that Europol plays a central role in cooperation between the authorities of the Member States in investigating cross-border crime by supporting the prevention, analysis and investigation of crime at Union level.

- (11) Europol needs to be given the opportunity to make use to some extent of Member States' liaison officers in third countries, so as to strengthen Europol's operative support function in relation to national police authorities.
- (12) Member States recognise that extensive cooperation is already taking place between liaison officers posted by Member States in view of their national needs to third countries and international organisations. However, there is a need to strengthen some aspects of cooperation between those liaison officers, to make the best possible use of Member States' resources.
- (13) Cooperation between Member States in this area needs to be strengthened so as to facilitate the exchange of information with a view to combating serious crossborder crime.
- (14) Member States attach particular weight to cooperation in combating cross-border crime, as they believe that strengthening cooperation regarding the exchange of information will enhance the national authorities' capabilities to combat crime effectively. Member States believe that Europol should play a central role in this.
- (15) The aim of this Decision is to regulate questions relating to the fight against serious cross-border crime.
- (16) The provisions in the Convention implementing the Schengen Agreement of 14 June 1985 between the Governments of the States of the Benelux Economic Union, the Federal Republic of Germany and the French Republic on the gradual abolition of checks at their common borders⁶ (hereinafter "Convention implementing the Schengen Agreement") which relates to the common use of liaison officers should be developed further, with a view to strengthening cooperation between Member States in the fight against cross-border crime.

⁶ Stjóttíð. EB L239, 22.9.2000, bls. 19.

⁶ OJ L 239, 22.9.2000, p. 19.

- 17) Að því er Ísland og Noreg varðar telst þessi ákvörðun, að undanskilinni 8. gr., vera þróun á ákvæðum Schengen-gerðanna í skilningi samningsins sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku þessara tveggja ríkja í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna⁷, sem falla innan sviðsins sem um getur í H-lið 1. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/437/EB um sérstakt fyrirkomulag um beitingu þess samnings⁸.
- 18) Breska konungsríkið tekur þátt í þessari ákvörðun í samræmi við 5. gr. bókunarinnar sem fellir Schengen-gerðirnar inn í ramma Evrópusambandsins, sem fylgir með sem viðauki við sáttmálann um Evrópusambandið og stofnsáttmála Evrópubandalagsins, og 2. mgr. 8. gr. ákvörðunar ráðsins 2000/365/EB frá 29. maí 2000 varðandi beiðni Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-gerðanna⁹.
- 19) Írland tekur þátt í þessari ákvörðun í samræmi við 5. gr. bókunarinnar sem fellir Schengen-gerðirnar inn í ramma Evrópusambandsins, sem fylgir með sem viðauki við sáttmálann um Evrópusambandið og við stofnsáttmála Evrópubandalagsins, og 2. mgr. 6. gr. ákvörðunar ráðsins 2002/192/EB frá 28. febrúar 2002 varðandi beiðni Írlands um að eiga þátt í sumum ákvæðum Schengen-gerðanna¹⁰.
- 20) Sameiginlegar ráðstafanir ráðsins 96/602/DIM og ákvæði 4. mgr. 47. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins falli þar með niður.
- ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:
- (17) As regards Iceland and Norway, this Decision constitutes, with the exception of Article 8, a development of provisions of the Schengen *acquis* within the meaning of the Agreement concluded by the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the latter's association with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*⁷, which fall within the area referred to in Article 1(H) of Council Decision 1999/437/EC⁸ on certain arrangements for the application of that Agreement.
- (18) The United Kingdom is taking part in this Decision in accordance with Article 5 of the Protocol integrating the Schengen *acquis* into the European Union annexed to the Treaty on European Union and to the Treaty establishing the European Community, and Article 8(2) of Council Decision 2000/365/EC of 29 May 2000 concerning the request of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to take part in some of the provisions of the Schengen *acquis*⁹.
- (19) Ireland is taking part in this Decision in accordance with Article 5 of the Protocol integrating the Schengen *acquis* into the European Union annexed to the Treaty on European Union and to the Treaty establishing the European Community, and Article 6(2) of Council Decision 2002/192/EC of 28 February 2002 concerning Ireland's request to take part in some of the provisions of the Schengen *acquis*¹⁰.
- (20) Council Joint Action 96/602/JHA and the provision of Article 47(4) of the Convention implementing the Schengen Agreement should accordingly be repealed,

HAS DECIDED AS FOLLOWS:

1. gr.

Skilgreining.

1. Í þessari ákvörðun merkir „tengifulltrúi“ fulltrúa aðildarríkis, sem stofnun, sem framfylgir lögum, sendir til starfa í útlöndum, til eins eða fleiri þriðju landa eða alþjóðastofnana, til að koma á og viðhalda tengslum við yfirvöld eða stofnanir þessara landa með það fyrir augum að vinna að því að koma í veg

Article 1

Definition

1. In this Decision, “liaison officer” means a representative of one of the Member States, posted abroad by a law enforcement agency to one or more third countries or to international organisations to establish and maintain contacts with the authorities in those countries or organisations with a view to con-

⁷ Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 36.

⁸ Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 31.

⁹ Stjtið. EB L 131, 1.6.2000, bls. 43.

¹⁰ Stjtið. EB L 64, 7.3.2002, bls. 20.

⁷ OJ L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁸ OJ L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁹ OJ L 131, 1.6.2000, p. 43.

¹⁰ OJ L 64, 7.3.2002, p. 20.

fyrir refsiverða verknaði eða rannsaka sakamál.

2. Ákvörðun þessi hefur ekki áhrif á þau verkefni tengifulltrúa, sem þeir sinna innan ramma skyldustarfa sinna og í samræmi við innlend lög, þarfar ríkisins og alla hagstæðari samninga sem gerðir eru við gistirfkið eða alþjóðastofnunina.

2. gr.

Verkefni tengifulltrúa.

1. Hvert aðildarríki skal tryggja að tengifulltrúar þess komi á og viðhaldi beinum tengslum við lögbær yfirvöld í gistiríkinu eða alþjóðastofnunina með það fyrir augum að greiða og flýta fyrir söfnun upplýsinga og upplýsingaskiptum.
2. Tengifulltrúar hvers aðildarríkis skulu einnig leggja sitt af mörkum við söfnun og skipti á upplýsingum sem nota má til að berjast gegn alvarlegum afbrotum sem ná yfir landamæri, þ.m.t. upplýsingum sem veita aukna þekkingu á réttarkerfi og verklagi hlutaðeigandi ríkja eða alþjóðastofnana.
3. Tengifulltrúar skulu inna verkefni sín af hendi innan ramma skyldustarfa sinna og í samræmi við ákvæði innlendra laga og samninga, sem gerðir eru við gistiríki eða alþjóðastofnanir, þ.m.t. ákvæði um vernd persónuupplýsinga.

3. gr.

Tilkynning um að tengifulltrúar séu sendir til starfa.

1. Aðildarríkin skulu tilkynna hvert öðru um fyrirætlanir sínar um að senda tengifulltrúa til starfa í þriðju ríkjum og hjá alþjóðastofnunum auk þess að tilkynna aðalskrifstofu ráðs Evrópusambandsins (aðalskrifstofunni) árlega um útsenda tengifulltrúa, þ.m.t. hver skyldustörf þeirra eru og um alla samstarfssamninga milli aðildarríkjanna um að senda tengifulltrúa til starfa.
2. Aðalskrifstofan skal á hverju ári gera samantekt um útsenda tengifulltrúa aðildarríkjanna og senda aðildarríkjunum og Evrópulögreglunni, þ.m.t. hver skyldustörf þeirra eru, og um alla samstarfssamninga milli aðildarríkjanna um að senda tengifulltrúa til starfa.

tributing to preventing or investigating criminal offences.

2. This Decision is without prejudice to Member States' liaison officers' tasks within the framework of their responsibilities and in compliance with national law, national needs, and any more favourable agreements concluded with the host State or the international organisation.

Article 2

Tasks of liaison officers

1. Each Member State shall ensure that its liaison officers establish and maintain direct contacts with competent authorities in the host State or the international organisation, with a view to facilitating and expediting the collection and exchange of information.
2. Each Member State's liaison officer shall also contribute to the collection and exchange of information which may be used to combat serious cross-border crime, including information providing a readier knowledge of the legal systems and operational methods available in the States or international organisations concerned.
3. Liaison officers shall carry out their tasks within the framework of their responsibilities and in compliance with the provisions, including those on the protection of personal data, laid down in their national laws and in any agreements concluded with host States or international organisations.

Article 3

Notification of the posting of liaison officers

1. Member States shall inform one another of their intentions as regards the secondment of liaison officers to third States and international organisations and the General Secretariat of the Council of the European Union (the General Secretariat) each year of the posting of liaison officers, including their duties and any cooperative agreements between the Member States on the posting of liaison officers.
2. The General Secretariat shall draw up an annual summary to be sent to Member States and to Europol concerning Member States' postings of liaison officers, including their duties and any cooperative agreements between the Member States on the posting of liaison officers.

4. gr.

Net tengifulltrúa í þriðju löndum.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að tengifulltrúar aðildarríkja, sem sendir eru til sama þriðja lands eða alþjóðastofnunar, hittist reglulega, eða þegar þörf er á, til að skiptast á viðeigandi upplýsingum. Aðildarríkið, sem fer með formennsku í ráði Evrópusambandsins, skal sjá til þess að tengifulltrúar þess eigi frumkvæðið að slíkum fundum. Ef formennskuríkið á ekki fulltrúa í viðkomandi þriðja landi eða alþjóðastofnun skal fulltrúi þess ríkis, sem tekur næst við formennsku eða þar á eftir, eiga frumkvæðið að því að halda fund. Framkvæmdastjórninni og Evrópulögreglunni skal boðið á slíka fundi þegar við á.
2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að tengifulltrúar, sem sendir eru til sama þriðja lands eða alþjóðastofnunar, aðstoði hver annan í samskiptum við yfirvöld gístírkisins. Þegar við á geta aðildarríkin samþykkt að tengifulltrúar þeirra skipti með sér verkum.
3. Aðildarríkin geta samþykkt, tvíhliða eða marghliða, að tengifulltrúar, sem aðildarríki sendir til þriðja lands eða alþjóðastofnunar, skuli einnig gæta hagsmuna eins eða fleiri hinna aðildarríkjanna.

5. gr.

Samstarf aðildarríkja um upplýsingaskipti tengifulltrúa í þriðju löndum.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að tengifulltrúar þeirra í þriðju löndum og alþjóðastofnanir veiti, í samræmi við innlend lög og viðeigandi alþjóðasamninga og ef gildandi ákvæði um vernd persónuupplýsinga hafa verið uppfyllt, viðeigandi innlendum yfirvöldum upplýsingar um alvarlegar ógnanir um afbrot gegn öðrum aðildarríkjum sem ekki eiga eigin tengifulltrúa í viðkomandi þriðja landi eða alþjóðastofnun. Innlend yfirvöld skulu meta, í samræmi við innlend lög og eftir því hversu alvarleg ógnunin er, hvort tilkynna beri hana til hlutaðeigandi aðildarríkja.
2. Tengifulltrúar aðildarríkjanna í þriðju löndum eða hjá alþjóðastofnunum geta, í sam-

Article 4

Liaison officer networks in third countries

1. Member States shall ensure that Member States' liaison officers posted to the same third country or international organisation meet regularly or when necessary to exchange relevant information. The Member State holding the Presidency of the Council of the European Union shall ensure that its liaison officers take the initiative to hold such meetings. If the Member State holding the Presidency is not represented in the third country or international organisation concerned, then the representative of the incoming or next incoming Presidency shall take the initiative to hold the meeting. The Commission and Europol shall, where appropriate, be invited to such meetings.
2. Member States shall ensure that its liaison officers posted to the same third country or international organisation provide one another with assistance in contacts with the authorities of the host State. Where relevant, Member States may agree that their liaison officers shall share tasks among themselves.
3. Member States may bilaterally or multilaterally agree that liaison officers who are posted to a third country or international organisation by a Member State shall also look after the interests of one or more other Member States.

Article 5

Cooperation between Member States regarding the exchange of information via liaison officers in third countries

1. Member States shall ensure that their liaison officers in third countries and international organisations shall, in accordance with national law and relevant international instruments and subject to compliance with applicable provisions governing the protection of personal data, provide its respective national authorities with information relating to serious criminal threats to other Member States not represented by their own liaison officers in the third country or international organisation concerned. National authorities shall assess, in accordance with national law and according to the seriousness of the threat, whether the Member States concerned should be informed.
2. Member States' liaison officers in third countries or international organisations may, in

ræmi við innlend lög og viðeigandi alþjóðasamninga og ef gildandi ákvæði um vernd persónuupplýsinga hafa verið uppfyllt, veitt tengifulltrúum annarra aðildarríkja beint upplýsingar um alvarlegar ógnanir um afbrot gegn viðkomandi aðildarríki ef það aðildarríki á fulltrúa í viðkomandi þriðja landi eða alþjóðastofnun.

3. Í samræmi við innlend lög og viðeigandi alþjóðasamninga geta aðildarríki, sem ekki eiga tengifulltrúa í þriðja landi eða hjá alþjóðastofnun, beint beiðni til annars aðildarríkis, sem hefur tengifulltrúa í viðkomandi þriðja landi eða alþjóðastofnun, með það fyrir augum að skiptast á viðeigandi upplýsingum.
4. Aðildarríkin skulu fjalla um sérhverja beiðni, eins og lýst er í 3. mgr., í samræmi við viðeigandi innlend lög sín og alþjóðasamninga og skulu láta vita eins fljótt og unnt er hvort hægt er að verða við slíkri beiðni.
5. Aðildarríki geta gefið samþykki sitt fyrir því að tengifulltrúar í þriðju löndum og hjá alþjóðastofnunum og yfirvöld annarra aðildarríkja skiptist beint á upplýsingum, ef gildandi ákvæði um vernd persónuupplýsinga hafa verið uppfyllt.
6. Verkefni, eins og þau sem lýst er í 1. og 2. mgr., mega ekki koma í veg fyrir að tengifulltrúar sinni upphaflegum skyldustörfum sínum.

6. gr.

Sameiginleg málstofa fyrir tengifulltrúa.

1. Til að efla samstarf milli tengifulltrúa í einu eða fleiri þriðju löndum og hjá alþjóðastofnunum, þar sem sérstök þörf er á þekkingu á og íhlutun í viðkomandi þriðju löndum og alþjóðastofnunum, geta aðildarríkin haldið sameiginlegar málstofur um þróun afbrota og áhrifaríkustu aðferðirnar við að berjast gegn afbrotum, sem ná yfir landamæri, með tilliti til réttarreglna Evrópusambandsins. Framkvæmdastjórninni og Evrópulögreglunni skal boðið á slíkar málstofur þegar við á.
2. Þátttaka í málstofunum, sem lýst er í 1. mgr., má ekki koma í veg fyrir að tengifulltrúar sinni skyldustörfum sínum.

accordance with national law and relevant international instruments and subject to compliance with applicable provisions governing the protection of personal data, provide information relating to serious criminal threats to other Member States directly to the liaison officers of the Member State in question, if that Member State is represented in the third country or international organisation concerned.

3. In accordance with national law and relevant international instruments, Member States which do not have liaison officers in a third country or international organisation may make a request to another Member State which does have liaison officers in the third country or international organisation concerned, with a view to the exchange of relevant information.
4. Member States shall deal with any request as described in paragraph 3 in accordance with their respective national law and relevant international instruments, and shall state as speedily as possible whether such a request may be met.
5. Member States may consent to information being exchanged directly between liaison officers in third countries and international organisations and the authorities of other Member States, subject to compliance with applicable provisions governing the protection of personal data.
6. The performance of the tasks described in paragraph 1 and 2 must not hinder liaison officers in the performance of their original duties.

Article 6

Joint seminars for liaison officers

1. To enhance cooperation between liaison officers in one or more third countries and international organisations, where there are specific needs for knowledge of and intervention in the third countries and international organisations concerned, Member States may hold joint seminars on crime trends and on the most effective methods of combating cross-border crime taking due account of the EU acquis. The Commission and Europol shall be invited to such seminars.
2. Participation in the seminars described in paragraph 1 must not hinder liaison officers in the performance of their original duties.

7. gr.

Lögbær innlend yfirvöld.

1. Aðildarríkin skulu tilnefna tengiliði hjá lögbærum yfirvöldum sínum til að greiða fyrir verkefnum sem um getur í þessari ákvörðun og tryggja að tengiliðir í hverju ríki séu færir um að sinna skyldum sínum með skjóttum og virkum hætti.
2. Aðildarríkin skulu tilkynna aðalskrifstofunni skriflega um tengiliði sína sem starfa hjá lögbærum yfirvöldum þeirra og um hvers konar síðari breytingar samkvæmt þessari ákvörðun. Aðalskrifstofan skal birta upplýsingarnar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.
3. Ákvörðun þessi hefur ekki áhrif á gildandi, innlend ákvæði, einkum að því er varðar skiptingu valdsviðs milli hinna ýmsu yfirvalda og þjónustuaðila í viðkomandi aðildarríkjum.

8. gr.

Evrópulögreglan.

1. Aðildarríkin skulu, í samræmi við innlend lög og Europol-samninginn, greiða fyrir meðferð beiðna Evrópulögreglunnar um upplýsingar frá tengifulltrúum aðildarríkjanna í þriðju löndum eða hjá alþjóðastofnunum þar sem Evrópulögreglan á ekki fulltrúa. Beiðnum Evrópulögreglunnar skal beint til deilda einstakra aðildarríkja sem taka ákvörðun um beiðnina í samræmi við innlend lög og Europol-samninginn. Upplýsingar frá tengifulltrúum aðildarríkjanna í þriðju löndum eða hjá alþjóðastofnunum skulu sendar Evrópulögreglunni í samræmi við innlend lög og Europol-samninginn.
2. Þegar ákveðið er hverjar skyldur tengifulltrúa aðildarríkjanna skulu vera skulu ríkin taka, þegar við á, tillit til verkefna sem Evrópulögreglan sinnir samkvæmt Europol-samningnum.

9. gr.

Beiting að því er Gíbraltar varðar.

Ákvörðun þessi gildir um Gíbraltar.

10. gr.

Mat.

Ráðið skal meta framkvæmd þessarar ákvörðunar innan tveggja ára frá samþykkt hennar.

Article 7

Competent national authorities

1. Member States shall designate contact points within their competent authorities to facilitate the tasks referred to in this Decision and ensure that the national contact points are able to carry out their duties efficiently and speedily.
2. Member States shall inform the General Secretariat in writing of its contact points within their competent authorities and of any subsequent changes pursuant to this Decision. The General Secretariat shall publish the information in the Official Journal of the European Union.
3. This Decision applies without prejudice to existing national provisions, particularly as regards the division of competence between the various authorities and services in the Member States concerned.

Article 8

Europol

1. Member States shall facilitate, in accordance with national law and the Europol Convention, the processing of requests made by Europol to obtain information from Member States' liaison officers in third countries or international organisations where Europol is not represented. Europol's requests shall be addressed to the Member States' National Units, which, in accordance with national law and the Europol Convention, shall take a decision on the request. Information from Member States' liaison officers in third countries or international organisations shall be transmitted to Europol in accordance with national law and the Europol Convention.
2. When establishing the duties of their liaison officers, Member States shall where appropriate pay attention to the tasks, which under the Europol Convention are to be carried out by Europol.

Article 9

Application to Gibraltar

This Decision shall apply to Gibraltar.

Article 10

Evaluation

The Council shall evaluate the implementation of this Decision within two years of its adoption.

11. gr.
Niðurfelling.

1. Sameiginlegar aðgerðir ráðsins 96/602/DIM eru hér með felldar úr gildi.
2. Ákvæði 4. mgr. 47. gr. samningsins um framkvæmd Schengen-samkomulagsins eru hér með felld úr gildi.

12. gr.
Gildistaka.

Reglugerð þessi öðlast gildi 14 dögum eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Gjört í Brussel 27. febrúar 2003.

Fyrir hönd ráðsins,

M. CHRISOCHOÏDIS
forseti.

Article 11
Repeal

1. Joint Action 96/602/JHA is hereby repealed.
2. The provision of Article 47(4) of the Convention implementing the Schengen Agreement is hereby repealed.

Article 12
Entry into force

This Decision shall enter into force 14 days after its publication in the Official Journal of the European Union.

Done at Brussels, 27 February 2003.

For the Council
The President

M. CHRISOCHOÏDIS

AUGLÝSING

um gerð sem felur í sér breytingu á samningi sem ráð Evrópusambandsins og Ísland og Noregur gerðu með sér um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna.

Hinn 6. maí 2003 var ráði Evrópusambandsins tilkynnt um samþykki Íslands á ákvörðun ráðsins (EB) nr. 2003/171 frá 27. febrúar 2003, um breytingu á ákvörðun nr. 2000/265/EB um fjárhagsreglugerð er gildir um fjárhagsáætlunarþáttinn í rekstri aðstoðarframkvæmdastjóra ráðsins á samningum sem gerðir eru í hans nafni, fyrir hönd tiltekinna aðildarríkja, um uppsetningu og rekstur fjarskiptagrunnvirkis fyrir Schengen-umhverfið (Sisnet), sem felur í sér breytingu á samningi sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og konungsríkið Noregur gerðu með sér 18. maí 1999 um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 21 og 49/2000 þar sem samningurinn er birtur. Breytingin öðlaðist gildi að því er Ísland varðar 6. maí 2003.

Ákvörðunin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 30. maí 2003.

Halldór Ásgrímsson.

Gunnar Snorri Gunnarsson.